

editorial

LA CONCEPCIÓ FARAÒNICA DELS EQUIPAMENTS CULTURALS HA ARRIBAT A LA FI AMB L'ENTRADA DEL PARTIT SOCIALDEMÒCRATA AL GOVERN. DARRERE DE L'ESPECTACULAR DISSENY DE GEHRY NI HI HAVIA DISPONIBILITAT ECONÒMICA NI UN PROJECTE MUSEÍSTIC DEFINIT I PRECÍS

El fre a l'arxiu

La decisió d'aturar l'Arxiu-Museu era una qüestió de temps. Els interrogants que pesaven sobre el projecte d'edifici emblemàtic eren molts i variats, el principal dels quals, el finançament d'una obra de desenes de milions en un moment en què les arques de l'Estat passaven per una fase crítica. El mapa museístic impulsat per l'exministre Minoves ha estat, des del mateix començament, un cúmul de despropòsits. D'un arxiu nacional projectat per Frank Gehry enclotat entre la Massana i Sispony i un museu nacional a Santa Coloma també obra d'un arquitecte de prestigi internacional es va passar, arran del veto de CDA+Segle 21 a pagar-ho amb *peatges a l'ombra*, a un canvi d'ubicacions: un Arxiu-Museu a la sortida nord de la Massana i un altre museu a l'antiga caserna de bombers. I enmig una cessió de terrenys del quart de la Massana i un conveni urbanístic específic entre comú i privats per alliberar uns

terrenys la qualitat dels quals ara es qüestiona tècnicament. Quatre dels més reputats arquitectes internacionals van elaborar dissenys i maquetes per a dos grans infraestructures, inasumibles econòmicament, sense un projecte museístic clar i sense un càlcul acurat d'un cop feta la inversió quines serien les despeses d'exploració anuals que generarien. Embolcalls magnífics sense contingut i que ja han tingut un cost milionari per a les arques públiques. Projectar grans equipaments, que condicionen les possibilitats d'inversió de l'Estat, sense el mínim consens polític –el Govern no tenia ni tan sols el suport dels socis parlamentaris–, és un acte de temeritat, especialment si el projecte ha de vincular futurs executius, perquè no tan sols ens hi juguem els diners, també la credibilitat exterior. I la millor mostra de la poca passió que despertava és que l'obra de la Massana ni tan sols va ser defensada amb convicció per la mateixa CR.

EL GOVERN PINTAT
VA TIRAR ENDAVANT
UN PROJECTE QUE
TOT JUST TENIA EL
SUPPORT DEL PLA